

[Hagen Hagensen.]

der skal virke med den i praksis, indtil de har fået lært den nye lov. Det er ikke det eneste område, hvor man gør sådan noget. Jeg står og tænker på adskillige års lejelovsændringer, hvor man hver gang har haft den morskab at bytte op og ned på paragrafferne, uden at der måske var den strengt saglige grund dertil. Jeg erkender imidlertid, at der her er en ret logisk opbygning af paragrafferne, men jeg må også sige, at jeg finder, der i meget høj grad er byttet op og ned på tingene.

Færdselslovsforslaget er jo i udpræget grad en bemyndigelseslov, langt mere end den gældende lov har været det for den til enhver tid siddende minister. Mit parti er ikke nogen ynder af bemyndigelseslove, og man fristes efter at have læst lovforslaget igennem egentlig til at stille et ændringsforslag til forenkling af loven, der har to paragraffer. Den ene siger, at alt hvad justitsministeren ikke har tilladt, er forbudt, og den anden bestemmelse siger: handlinger, der ikke er tilladt, straffes efter regler fastsat af ministeren. Så har vi klaret tingene nemt og elegant, og vi kan faktisk vende tilbage og bruge hele det grundlag fra det internationale og det nordiske samarbejde, vi har, og så lade ministeren skønne og afgøre forholdene fuldt og helt. Jeg tror bare ikke, det vil være rigtigt at gøre det på den måde. Jeg vil derfor sige, at jeg mener, vi i udvalgsarbejdet meget nøje skal gennemgå, om alle disse bemyndigelser — op til flere i hver enkelt paragraf — er rimelige og nødvendige.

Vi deler det synspunkt, at færdselssikkerheden skal fremmes på rimelig måde, og det vil vi medvirke til. Det gælder også i den forbindelse, at de svage i trafikken skal være dem, der skal være mest beskyttede. Men nogle af dem, der falder ind under de svage grupper, skal så til gengæld heller ikke af regelændringer eller forventede regelændringer fristes over evne til at tro, at de kan gøre omtrent, hvad de vil i trafikken, og så alligevel føle sig beskyttede. Jeg tænker på de mange cyklister, ikke mindst børn, som kører på fortovene i disse dage. Det er en lyst at se, hvordan de tror, der allerede gælder regler for, hvordan de kan få lov til at køre, som slet ikke vil komme til at gælde.

Men forbud og påbud bør ikke indskrænke den personlige frihed mere end nødvendigt i forhold til andre. Der skal tages hensyn til alle slags trafikanter, og det skal vi prøve på at finde frem til at lave en lovgivning om, der virkelig hjælper navnlig de svagere i trafikken, men som også giver alle andre rimelige vilkår.

Vi er klar over, det er allerede sagt af de tidligere ordførere, at her er et lovkompleks, som vi ikke kan nå med rimelighed — i hvert fald hvis det skal gennemarbejdes ordentligt — at gennemføre i indeværende samling. Hvilke dele af lovforslaget der skal tages ud, kan man have forskellig mening om. Vi er rede til at medvirke til, at man når igennem på rimelig og fornuftig måde.

Jeg vil gerne nævne nogle ord om parkeringsforholdene. Det er utåleligt i dette land, at der parkeres på måder, der efter gældende lovgivning ikke er tilladt. Der parkeres på fortove og pladser i strid med alle regler. I hovedstaden og nu snart i de større byer får vi parkeringskorps, der kan påse, at man ikke holder 2 timer — hvis man ikke må holde længere — ved en kantsten, men de har ingen hjemmel til at skride ind over for dem, der holder på den anden side af kantstenen og holder der i døgnvis, hvor de har ført et motorkøretøj ulovligt op på fortovet. Politimestrene skrider ikke ind over for det, og vi er simpelt hen nået til, at man kan gøre, hvad man vil, undtagen de steder, hvor der direkte er markeret, at man ikke må holde længere end sådan og sådan. Det er noget, som vi nok skal tage op og drøfte, for det er efter min mening også et punkt, hvor man kan sige, det er nemt at se, at man gør noget, der ikke er lovligt. Det må vores parkeringskorps kunne hjælpe os af med. Det ville være nyttig gerning, om de gjorde dette.

Så er der spørgsmålet, om disse parkeringsafgifter skal kunne påklages. Undskyld, det er en detalje, jeg ikke skal komme ind på her, men den skal vi også tage op og drøfte.

Jeg vil også gøre nogle bemærkninger om sikkerhedsseler og styrthjelme. De er blevet nævnt, og jeg vil gerne sige med udgangspunkt i det, jeg har nævnt om den personlige frihed, at jeg finder det betænkeligt, at man vil indføre straf for ikke at bruge sikkerhedsseler. Jeg mener, det er rimeligt,